

Den missade chansen

Ett kåseri av Larsa Carlsson

"En godkänd insats från spelarna men tyvärr sätter vi inte våra chanser"

Ett inte helt ovanligt uttalande från en pressad ledare för ett fotbollslag, fångad i fotoblixtarnas sken och förevigat i dröisar av mikrofoner från diverse mediebolag.

Men det kunde även ha varit ett uttalande från ett svenskt brevbärarkontor, där spelare byts ut undan för undan och taktiken ändras så många gånger under match att till slut ingen vet vilken agenda som är gällande. Detta kåseri handlar om ett tappert gäng brevbärare, som i fantasins galax spelar en metaforisk fotbollsmatch.

Ledningen har bestämt att brevbärarkontoret skall medverka i Champions League, där bara de allra bästa är med och vinner man turneringen är man det främsta laget av alla. Vi mönstrar vår bästa tänkbara elva, eftersom vi skulle möta FC Verkligheten. Med nyförvärvet Processtyrning som nya stjärnan i laget vi möter, börjar vi nästan darra. Vem är han, hur gör han och hur bra är han egentligen? I tv:ns expertsoffa talas det om den nya spelstilen som skall revolutionera hela sporten.

Men vi borde ha läst på bättre. Okända namn som Reklamavlastning, Dubbeltur och Kvarligg springer runt oss i åttor och fullkomligt leker med oss. Vår tränare eldar på oss för kung och fosterland, men vi fastnar i gräset. Vi har fått fel sorts skor. Av budgetskäl spelar vi i grusskor och av någon anledning vi inte fått något svar på, mönstrar vi ett lag med endast tio spelare istället för elva. Trots att vi har mängder av spelare tillgängliga på avbytarbänken. Men eftersom vi är med i Champions League är det bara att höja blicken och ta fighten. Annars får man inte vara med i nästa match. Enkel matematik. FC Verkligheten gör 3-0 efter några minuter och det är långt kvar av matchen. Veldig långt för att vara extra tydlig.

Iden med elva mittfältare som skall göra allt över hela planen (inklusive målvaktsspelet eftersom vi valt att ställa upp utan en sådan) börjar mest likna

en vallning av yra hönor. I ett desperat försök görs sex byten av spelare, medan de övriga fyra byter position. De två bästa spelarna i laget sitter kvar på bänken, medan två av de inbytta är i sista stund inkallade "superavbytare" (som deras

agenter lovat). Det visar sig dock att de aldrig spelat fotboll tidigare, så en av lagkamraterna får som uppgift att lära dem grunderna, allt medan bollarna rinner in i egen kasse.

Lagmoralen är ganska låg efter 11-0 strax innan paus. FC Verklighetens andra uppmärksammade nyförvärv Storbrevsmaskinen värmer upp vid sidan av planen, hela tiden med en oroad läkare joggades bredvid. Enligt uppgifter har detta underbarn kostat en jättesumma, så han måste vara jättebra, och leverera omgående. Det florerar rykten om att Storbrevsmaskinen är den nye Maradona, och sådana ord inger respekt. Och även fruktan och allmänt tvivel. Om vi redan ligger under med så många bollar, hur skall vi då gå vidare? Fyra av våra spelare ger upp och kastar sin utrustning. Fyra nya sätts in. "Minst lika bra, de är unga och lovade" klagas det från ledarstaben.

Strax innan paus kommer helt oväntat tillfället. Vårt lag får en chans att göra mål. Inlägget från vänster är perfekt och det är bara att lägga in bollen i öppet mål. Tränarna har dock sagt att vi bara får lägga mål med vänsterfoten, vilket

ställer till problem. Vår spelare har aldrig någonsin tidigare sparkat till en boll med något annat än sin högerfot, så detta kommer att bli en manöver som tar lite extra tid. Hon tar emot, lägger upp bollen som om det vore en golfmatch, tar sats och klipper till. Och skjuter ÖVER! Hur fan gick det till? Expertpanelen på tv hänskrattar.

Lagledarna skäller ut oss. Några av oss ryter tillbaka. Vi känner att matchen är förlorad, men peppen ovanifrån är enorm. "Ett lag gjorde tolv mål i en halvlek en gång, det kan vi också göra!". "När då?" kontrar en av spelarna. Inget svar, bara tystnad.

Ljudet av tystnad tar över och aldrig någonsin har motivationen att utöva denna sport känts lägre. Hur skall vi hitta tillbaka?

Kåseriet har tidigare publicerats i SEKO Göteborgs tidning.